

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

S. Joannes fuit discipulus, quem diligebat Jesus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

PRO FESTO
S. JOANNIS EVAN-
GELISTÆ.

Conversus Petrus vidit illum Discipulum, quem diligebat Jesus. Joan. 21. v. 20.

Cant. 1. 6.

Sponsa suum inquirens Sponsum aliud ei prædicatum non attribuit in Canticis, nisi dilecti: *Indica mihi, quem diligit anima mea*; probè gnara, interprete D. Gregorio Nysseno, quòd honorifico magis titulo ipsum compellare non possit, nec suaviori, quàm hoc, qui exprimeret potentiam dilecti Sponsi in cor Sponsæ diligentis.

Matth. 3. 7.

Ipse Pater æternus publico & vivæ vocis oraculo suum de prædicaturus Filium, nobisque rem quandam suæ gloriæ manifestare volens, illum non vocavit characterem vivum suæ substantiæ, splendorem paternæ gloriæ, Divinæ suæ majestatis perfectum proto ectypon, suum Verbum, Virtutem, suam Sapientiam; sed solum objectum suæ complacentiæ, & suum dilectum Filium nominat:

Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.
S. Joannes ergo falli minime potuit, quando ex infinita propemodum titulorum, quos jure sibi vindicare poterat, congerie, magis gloriosum nullum esse, nec Deo acceptiorem, præter istum, judicavit: *Quem diligebat Jesus.*
Relinquamus proin nomen grande *bonaerges*, filii tonitru, quod

quod quidem ipse Magister ei imposuit, omittamus amplissimum prædicatum Apostoli Asiæ, Episcopi Ephesini, fundatoris Ecclesiarum Smyrnæ, Pergami, Philadelphiæ, Laodiciæ, aliorumque oppidorum innumerabilium. Nec mentionem faciamus illustris qualitatis, seu propinquitatis, quâ carnali Christi consanguinitati erat conjunctus. Silentio involvamus magnificos titulos Evangelistæ, Prophetæ, Martyris ac Virginis; is enim jam dixit omnia ad sui gloriam splendidiùs illustrandam spectantia, quando se prædicavit *Dilectum Jesu*, seu, *quem diligebat Jesus*. Sicut rivi, maris profundum subeuntes, suum nomen amittunt, ita videtur S. Joannes, omnes suos honorum titulos in inscrutabili Divini amoris pelago sepeliisse, voluisse, contentus esse solo *Dilecti* nomine, quasi reliquorum oblitus. Certum est, omnes Panægyres, istius Divi honoribus adornandas, ad explicationem hujus amabilissimi attributi esse ordinandas. Ut autem & nos dignè loquamur de ejus præstanti excellentia, æquum est, ut nos conferamus ad Spirituum Sanctum mediante illius suffragio, cujus quàm plurimum & speciatim interest, dignis celebrari laudibus S. Joannem, qui *dilectus Jesu* esse nequit, quin simili esset, *dilectus Maria*. Salutemus hanc itaque, ei dicendo: *Ave Maria*.

Quantumvis eximius fuerit Politicus Rex Theodoricus, erroris tamen argui merebatur, quando dixit, prout Cassiodorus Secretarius ipsius refert, characteristicam esse infallibilem, eum hominem summis esse præditum meritis, qui à summis capitibus, Regibus sc., amaretur: *Non est majus meritum, maxima illius est, quàm gratiam invenisse regnantium.* Coronati licet principes non sunt semper errore immunes in electione suorum amicorum: idem ipse

ipse Rex meminisse debuisset, quod in epistola tertia dictârat, quod nimirum apud Reges duo & differentes reperiantur fontes, unde promanarent omnia bona, quæ sibi subjectis conferrent, gratiam & iudicium, favorem & rationem; quodque magnates in dispensatione beneficiorum suorum non semper attenderent iudicium ac rationem, sed spectarent læpius in remunerando proprium amorem & inclinationem erga suos: *Alios estimatione subvehimus, alios gratiâ promovemus, primus est debitor iudicii, alius obnoxius est favori,* Solus Rex Regum, Christus Jesus, qui juxta Tertulliani mentem est Ratio Patris & Sapientia incarnata, falli non potuit in suorum amicorum delectu: etiam si S. Joannes excellentibus iis prærogativis & meritis, quibus à Christo promerebatur præferentiam in teneritudine amicitiae Divinae, dotatus non fuisset, ipse amor, quem erga eundem gessit, & sola Filii Dei electio, amicum in tantum dignificasset, ut justificaretur bonitas istius electionis.

Pro cuius meliori intelligentia, observari velim, duplicem in Deo dari amorem; unus est antecedens, operativus & efficax, qui non præsupponit objectorum meritum, sed producit primum, eaque adamando, amabilia reddit. Alter est amor consequens, approbationis & complacentiae, vi cuius Deus amorem impendit objectis, quæ jam amabilia effecit. Quocumque jam modo amorem Jesu sumatis, idem est, prædicare magna, recensere illustria de S. Joanne, ac pronuntiare, quod sit *Dilectus Jesu*; siquidem hoc est, asserere, quod Jesus illum reddiderit amabilissimum, & quod ipsum multum sanè amaverit.

Evol.

Evolvamus in priori istius discursus parte testimonia **DIVISIO.**
 amoris singularis Christi erga Sanctum Joannem: in posteriori videbimus, quam perfectè discipulus recipiarit hunc amorem erga suum magistrum; &, si plus fuerit amatus, quòd plus pariter illum amaverit.

Ecclesia Catholica officio hodierni festi inseri curavit verba, quibus comprehenduntur privilegia amoris singularis Jesu: *Valde honorandus est beatus Joannes, qui supra pectus Domini in cœna recubuit, cui revelata sunt secreta cœlestia, cui Christus in Cruce matrem Virginem Virgini commendavit.* Peculiari, censendus est meritò dignus honore, qui peculiari huic correspondet amor, à Christo in cœna, in Cruce sibi exhibito, ibi per revelationem arcanorum Divinitatis, hîc per donationem Dei Matris.

I.
 Panctum.

Videris, quòd Ecclesia verbis illis demonstrat, S. Joannem maximum, simulque opulentissimum amicorum Christi fuisse, cui credita fuerit possessio cordis, secreti, & thesauri Regii.

Primò, cor possidendum accepit dum supra ipsum recubuit: *Supra pectus Domini.* Secundò, *secretum*, utp. cui speciatim *revelata* dicuntur *secreta cœlestia.* Tertio, Regis thesaurum, id est Christi matrem. *Cui Virginem matrem Virgini commendavit sub Cruce.* Illustremus clariùs triplicem istum conceptum.

Imaginamini vobis, quæso, beatissimum hunc Apostolum inter brachia Jesu tempore ultimæ cœnæ dulcem somnum capientem, considerate amabilem istius situs compositionem, quam suavi sopore omnes Discipuli hujus sensus sint oppressi, ipse penitus in sinu Magistri sui jacebat absorptus, qui suum brachium blandè demittens

G g

supra